

To smí jen Bůh

Bagr

Nebyl čas, rázem spálil nás,
pouze Bůh - ten ví, proč pláče nemá tvář.
Nevěří nám, trápí se šílená
i zvíře toulavý tuší - člověk je lhář.

Hříbě v otěžích,
málo nám záležití, co zbývá mláďatům,
když mámy mrtvý jsou...

Pouze Bůh, ten má právo říct: Pojď, je čas.
Jenom Bůh, ten smí život vzít, soudit nás.

Němý pláč, v koutě schoulený,
drápy zbroušený - tam spí lví král.
Ubohý spáč - srdce ztrápený,
dávno šílený, teď boj svůj vzdal.

Člověk sám chce být, zničí, co může žít,
místo přátel má pýchu svou.

Pouze Bůh, ten má právo říct: Pojď, je čas.
Jenom Bůh, ten smí život vzít, soudit nás.

Hříbě v otěžích,
málo nám záležití, co zbývá mláďatům,
když mámy mrtvý jsou...

Člověk sám chce být, zničí, co může žít,
místo přátel má pýchu svou.

Pouze Bůh, ten má právo říct: Pojď, je čas.
Jenom Bůh, ten smí život vzít, soudit nás.
Jenom Bůh, ten má právo říct: Pojď, je čas.
Snad pouze Bůh, ten smí život vzít, soudit nás.